

нищо друго, освенъ помрачаване, заоблачаване на съзнанието, вследствие на което се забелязватъ известни промежутъци, празнини, презъ които нахлуватъ и злинитѣ, и добринитѣ. Изпаднете ли въ такова състояние, което нѣкои наричатъ летаргия, задръжте въ себе си мисълта, че Богъ е въ васъ, и следъ нѣколко часа ще се събудите. Ако не подържате тази мисълъ въ ума си, никой не може да ви разбуди отъ това състояние. Нѣкой казва: Отъ мене човѣкъ нѣма да стане. Кажете ли си така, вие се намирате подъ закона на внушението. Напротивъ, на всѣка подобна мисълъ вие трѣбва да въздействувате съ положителна. Ще си кажете: Въ продължение на нѣколко часа само, докато спя, отъ мене човѣкъ не може да стане, но щомъ се събудя и започна да работя, отъ мене човѣкъ може да стане. Ако и при това положение работитѣ ви не вървятъ добре, кажете си: До единъ месецъ нѣма да имамъ успѣхъ, но следъ това всичко ще ми трѣгне добре. Ако и следъ единъ месецъ работитѣ ви не се оправятъ, продължете времето за още единъ месецъ, следъ изтичането на който очаквайте добри времена, добри резултати. Човѣкъ самъ си внушава и добри, и лоши нѣща, вследствие на което отъ него зависи успѣха или неуспѣха въ неговитѣ работи. Всѣки трѣбва да знае, че Богъ живѣе въ него и да казва: Господи, искамъ да изявявамъ доброто, което Си вложилъ въ мене, както Ти го изявявашъ; искамъ да бжда добъръ и да постъпвамъ като Тебе! Това подразбира: Научи ме да изпълнявамъ волята Ти, както Ти искашъ.

„Никой нѣма по-голяма любовъ отъ тази, щото да положи нѣкой душата си за приятелитѣ си.“ Тази е най-великата любовъ, която човѣкъ познава въ живота. Тази любовъ е въ сила да пресъздаде сегашното общество; тази любовъ е въ сила да подобри отношенията между хората; тази любовъ може да послужи като основа за съграждане на бждещата наука, религия, музика, поезия, изкуство. Върху тази любовъ можемъ да съградимъ всичко възвишено и благородно. Който се стреми къмъ тази любовъ, той трѣбва да се подкрепи, да се подтикне да върви напредъ. Какво правятъ днесъ хората? Като срещнатъ човѣкъ съ такава любовъ, или съ нѣкаква свѣтла идея, тѣ веднага казватъ: Ти ли се намѣри единственъ да замислишъ такова нѣщо? Я се откажи отъ тази идея! Да не мислишъ, че си вторъ Шекспиръ, или нѣкой великъ човѣкъ? Казвамъ: днесъ този човѣкъ не е Шекспиръ, но единъ день може да бжде нѣщо